

Jn 17,11–19 „Nekik adtam Igédet, és a világ gyűlölte őket” (14)

(EKE hitmélyítő hét, 2021.08.05., Bozorády András)

- „A világ gyűlölte őket” – együtt jár Jézus követésével. Jézus sokat beszél erről. Reális-e ez nekünk, odafigyelünk-e erre? Nem így gondolkodunk.
- A hívő élet elején minket érő fájdalmak kapcsán érhetnek csalódások. Többször eleshetünk, kétségbe eshetünk, ez el is rettenthet, hosszú időbe telhet, amíg visszatálunk – de mindent Jézus elé vihetünk, a szégyenletes dolgainkat is. Így lesz igazi változás.
- Példa: a kutya, amelyik dolgozni akar, folyamatosan a gazdájára néz, mert tenni akar valamit, alig várja. Így kell rátapadnunk Jézusra, az ígére. Jézus azt mondja: „Engem előbb gyűlölt... a szolga nem nagyobb az uránál.”
- Harc van, bennünk is: a régi természetünk az új ellen. „A test a Lélek ellen tör...” Ennek a harcnak a komolyan vétele edzetté tehet bennünket.
- Harc van a világban is, Krisztus ellen: „a világ nem fogadta be Őt”. Teljesen más természetű, mint Krisztus.
- Sziklás talaj: aki az üldöztetés idején meghátrál. Aki a saját „hasznára”, kedvtelésére hallgatja az ígét, pl. valamilyen kérdése megválaszolására, vágya teljesítésére, az is „sziklás talaj”. Hogyan hallgatom (milyen talaj vagyok): ettől függ az, hogy mennyire vagyok felvértezve.
- Az üldözés be van ágyazva más igazságokba: Isten megtartja az övéit, nekik adta Igéjét, teljes örömet ad – Isten valóságos jelenlétébe van beágyazva. „Aki az Úrban bíz, azt Ő szeretettel veszi körül.” Körül vagyok-e véve? Tényleg az Ő világából való vagyok? Szeretem Őt teljes szívemből?
- Hat rám a világ, és erősebbnek látom Isten valóságánál. Kérjük Istent, hogy az Ő valóságát lássuk erőteljesebben, mint azt, ami látható!
- Ellensége voltam Istennek (ha nem is „főbűnös”, példa: nürnbergi per, de része a rendszernek, sőt haszonélvezője). „Átölelt ellenség”, aki „abból a rendszerből” – a világból, a bűnből jöttem. Máté: vámszedőként főbűnös, ellenség volt, de Jézus az ő életét is átölelte, megfordította.
- Luther is zúgolódott Isten igazsága, büntetése ellen, hibáztatta őt, mivel bűnösnek érezte magát Isten előtt, és látta, hogy Istennek nem elegendők az ő erőfeszítései. Az evangéliumban is a haragját látta, míg el nem fogadta az ajándék igazságot – ami igazi, gyökeres változást hoz. Megértette, hogy Isten értünk (velünk) van. Ettől akar eltéríteni a Sátán: hogy ezt elmondjuk.
- Tékozló fiú: az atya átöleli az addig őt gyűlölő fiát. A másik fiú gyűlöli az ellenséget átölelő apát. Felfoghatatlan a számára ez a szeretet. (Más példák: Dávid siratja Absolont; a leszbikusokkal foglalkozó pszichiátert érő támadások.) Én is Isten ellensége voltam, de nem kell annak maradni. Hogyan gondolkodom Isten mostani ellenségeire?
- A Sátán azt hiteti el: nincs igazi változás (akkor sem, ha megtértem). Rávesz, hogy én se akarjam a változást – ne hagyjam Istennek, hogy megváltoztasson. Az Istennel való kapcsolatom megújulásával megújul az emberekkel való kapcsolatom is. (Példa: „Románia soha nem változik meg” – lelkeszevangélizáció ugyanott. Van igazi változás.) – A villanypásztor nem hoz igazi változást, csak jól nevelt keresztyénné tesz. Igeolvasás: át kell itatódnom Isten igazságával.

- „Nekik adtam Igédet.” A keresztyén bátorság a megvallott bátortalanságból fakad (W. Busch).
- Jézusban hinni, róla bizonyosságot tenni, érte szenvedni (Cs. K.) – ez a küldetésünk. A szenvedés (elsősorban) nem az Istentől messze sodródott világ reakciója, hanem Isten rendelése.
- „Szenteld meg őket az igazsággal” (valósággal) – a hit érzékszervével fogjuk fel Isten valóságát; ami minket körülvesz, Isten tervének a része; ezzel akar megszentelni Isten. Ha valóságosnak látom, beszélni is tudok, sőt akarok róla.
- „Pusztai kerülő utak” – Isten kerülő útjai, szenvedések. Ezek helyes utak, ezekben vannak elrejtve Isten áldásai, amelyeket csak hittel lehet észrevenni. A természeti ember nem érti. Kell, hogy életünk a kereszt alapján álljon, csak akkor tudjuk elfogadni ezeket az áldásokat.
- A világ gyűlöl, szenvedünk, Jézus mégis teljes örömről beszél. „Minden nyomorúságunk ellenére csordultig vagyok örömmel.” (2Kor 7,4) „Vagyonotok elrablását is örömmel fogadtátok.” Sokszor ehelyett panasz, csalódás van bennem. A Jézussal való belső (bensőséges) kapcsolatban a nehezen végzett szolgálatokban is örömöm lehet. (Példa: Wurmbrand, Els Nannen.) Károkat szenvedek el, de ezek nem mérhetők ahhoz a dicsőséghez, amely majd láthatóvá lesz. „Szorongatnak, de nem szorítanak be.” – Kétség támadhat: ha ilyen nehéz, biztos-e, hogy Istentől van? De Isten meg tudja mutatni, hogy igen vagy nem – és ha igen, és ezt hiszem, akkor örömet ad.
- 1Pt 4,12–19 „Boldogok vagytok, ha gyaláznak titeket Krisztus nevéért.” Ezt úgy élhetem át, ha emlékszem rá, hogy ellensége voltam Istennek, de Krisztus megváltott. A megváltást ne csak tudomásul vegyem, hanem kutassam, hogy mit tett velem Isten! (Akár különböző bibliai képeken keresztül.) Kiváltság, hogy szerethetem Istent. – „Ha azonban mint keresztyén szenved...” – mi miatt szenvedek? Biztos, hogy Isten ügye miatt, vagy inkább a (pl. kritikus) természetem miatt, „mert okot adtam Isten ellenségeinek a gyalázkodásra”? Itt is igaz-e rám, hogy nem e világból való vagyok? Az újat kell táplálnom, a régit ki kell éheztenem.
- Zebedeus fiai a nagyravágyásukért szenvednek. De ki kell majd inniuk azt a poharat, amire most azt mondják, hogy ki tudják inni. Jézus vezeti, használja őket. „Kigyógyítja” őket a régi természetükből.
- Jézus hogyan válaszolta meg az Őt ért szeretetlenséget? (Pasarét, 2006.02.26.; Jn 15,18–19)
- Emberek, akik nálam jobban hisznek, jobban szeretik Jézust: irigy vagyok rájuk, vagy kérem Istent: „hogyan szeresselek még jobban” (mártírok is ezt éneklik)? „Megérte? – Mi ilyen kérdéseket nem teszünk fel.” Az imádatban eljutunk oda, hogy nem fontos az, hogy mi mit szeretnénk. „Az Istentől kapott megtiszteltetés és megbecsülés nagyobb, mint az az ár, amit meg kell fizetnünk.”
- Helen Rosberg: „Megismerjem Őt és feltámadása erejét, és a szenvedéseiben való részesedést, hasonlóvá lévén az Ő halálához.” Őt megismerni csak a kezdet, a többi az út. Tudom-e mondani: „folytasd munkádat bármi áron”, mert ez Krisztus életének a része?

Jn 14,19 „Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok.”